

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/256/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111227539
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6111227539.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu Mgr. Emy Novodomcovej a JUDr. Petra Prievodu v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO, a.s., Panenská 7 Bratislava, IČO: 35 787 783 zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, Hviezdoslavova 7, Martin proti odporcovi V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, K. K., o zaplatenie 2 260,50 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9C/41/2012-104 zo dňa 25.2012 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa domáhajúceho sa voči odporcovi zaplatenia sumy 2 260,50 Eur s prísl.. Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ na základe úverovej karty a úverových zmlúv zo dňa 4.1.2009 a 14.4.2009 poskytol odporcovi finančné prostriedky v celkovej výške 4 128,35 Eur. Pretože odporca celkove zaplatil navrhovateľovi sumu 4 489,81 Eur, čo predstavuje sumu vyššiu o 361,46 Eur, ako čerpal poskytnuté finančné prostriedky, návrh nepovažoval za dôvodný. Súd z výpisov z účtu odporcu zistil, že navrhovateľ odporcom poukazované platby započítal najprv na príslušenstvo, poplatky a až potom na samotnú úverovú istinu. Z uvedeného preto súd vyvodil záver, že konanie navrhovateľa bolo v rozpore s ust. § 566 ods. 1,2 O.z.. Súd preto odporcom zaplatené splátky v celkovej výške 4 489,81 Eur započítal najprv na istinu úveru. Z úradnej moci súd podrobil skúmaniu platnosť časti C) zmluvy zo dňa 23.4.2004. Z jej obsahu vyplynula iba možnosť odporcu v budúcnosti sa s navrhovateľom dohodnúť na prípadnom revolvingovom úvere. Ak navrhovateľ písomný príslub splnil a odporcovi požičal peniaze bez uzavretia osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami (§ 4 ods. 1,2 z. 258/2001 Z.z.), súd takýto postup navrhovateľa vyhodnotil ako nekalú praktiku a revolvingový úver za neplatný. Odporca, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu, náhradu trov neuplatnil a pretože navrhovateľovi nárok nevznikol, súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Rozsudok okresného súdu odvolaním napadol navrhovateľ z dôvodu, že okresný súd nesprávne aplikoval ust. § 566 O.z., lebo z predložených zmlúv je zrejmé, že úverová zmluva, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý revolvingový úver, bola uzavretá 23.4.2004 a preto o aplikácii uvedeného ustanovenia v danom prípade nie je možné uvažovať. Navyše okresný súd sa nevyporiadal podľa navrhovateľa s poplatkami a zmluvnou pokutou, ktoré nie sú úrokmi, ani príslušenstvom a nie je možné na ne uvedené ustanovenie aplikovať. Vychádzajúc z ust. § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka umožňujúceho vyjadriť súhlas s návrhom na vykonanie určitého úkonu - v danom prípade išlo o zaslanie karty a PIN - kódu odporcovi, ako aj poskytnutie tzv. úverového rámca a tým umožnenie odporcovi vybrať finančné prostriedky v rozsahu poskytnutého úverového rámca a v súlade s dohodnutými obchodnými podmienkami, je ním uplatnený nárok dôvodný. Samotná zmluva obsahuje v písomnej

forme všetky konkrétne obsahové náležitosti o spotrebiteľskom úvere a je v súlade s právnymi predpismi spôsobilá založiť zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom. Navrhovateľ poukázal zároveň aj na skutočnosť, že odporca s uzavretou zmluvou o revolvingovom úvere sa riadil a plnil z nej vyplývajúce záväzky, splácal úver, odporca proti uplatnenému nároku nič nenamietal, uplatnený nárok žiadnym spôsobom nerozporoval a nespochybnil a na pojednávanie napriek riadnemu vykázanému doručeniu sa nedostavil. Za danej situácie, keď navrhovateľ v konaní uvádza tvrdenia na preukázanie svojich nárokov a predkladá dôkazy na ich podporu a odporca zostáva absolútne pasívny, nevyslovuje v zásade žiadny konkrétny nesúhlas s uplatneným nárokom, je navrhovateľ toho názoru, že okresný súd pochybil, keď predložené dôkazy a tvrdenia navrhovateľa považoval za nedostatočné resp., že tieto nesprávne vyhodnotil, pričom tak dospel k neobjektívnemu a tendenčnému záveru, ktorý je výrazne v prospech odporcu a vo vykonanom dokazovaní nemá žiadnu oporu. Vzhľadom k týmto skutočnostiam navrhovateľ sa nestotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, ktorým návrh „v časti“ zamietol, nakoľko nie je jasné, z akého dôvodu tak urobil a preto navrhol zrušenie napadnutého rozsudku a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporca po doručení odvolania sa k nemu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec v medziach daných odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal, bez nariadenia pojednávania s poukazom na ust. § 214 ods., 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu z jeho vecne správnych dôvodov podľa § 219 ods. 1,2 potvrdil.

Okresný súd zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, tento správne právne posúdil a odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku. Vychádzajúc z ust. § 2 písm. a/,b/ zák. č. 258/2001 Z.z. spotrebiteľským úverom treba rozumieť dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru, alebo inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Uvedený zákon upravoval úverovú zmluvu v prípade, keď bol úver poskytnutý spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti, alebo výkonu zamestnania, alebo povolania (§ 3 ods. 2). Vychádzajúc z týchto ustanovení možno za spotrebiteľské zmluvy v širšom ponímaní považovať zmluvy uzavreté tak podľa Občianskeho zákonníka, ako aj podľa Obchodného zákonníka, či všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Prípadná klauzula o aplikácii Obchodného zákonníka nie je prekážkou na aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, medzi ktoré patrí aj ust. § 54 ods. 2, ktoré vyjadruje zásadu, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Odvolací súd sa stotožňuje tak so skutkovými i ako právnymi závermi okresného súdu týkajúce sa posúdenia navrhovateľom uplatneného nároku z revolvingového úveru. Časť zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretej 23.4.2004 označenej C) týkajúcu sa poskytnutia revolvingového úveru formou čerpania finančných prostriedkov pomocou úverovej karty nemožno považovať za platnú zmluvu. Dôvod jej neplatnosti spočíva v nedostatku vôle spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom, ako bol primárne vo sfére jeho záujmu, získanie úveru vo výške 4 742,- Eur (14 698,- Sk). Okresný súd správne konštatoval, že z textu zmluvy nepochybne vyplýva len to, že spotrebiteľ môže v budúcnosti uzavrieť zmluvu o prípadnom revolvingovom úvere a dohodnúť si aj jeho výšku. Pretože navrhovateľ nepreukázal existenciu osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by bol takýto záväzkový vzťah individualizovaný, v tejto časti návrh nebol odôvodnený. Okresný súd na základe sumarizácie všetkých plnení, ktoré navrhovateľom boli odporcovi poskytnuté a po zúčtovaní ním poskytnutých splátok úveru, nezistil existenciu dlhu zo strany odporcu voči navrhovateľovi. Postup navrhovateľa, ktorý odporcom poukazované platby najprv zaúčtoval na príslušenstvo a až potom na samotnú úverovú istinu bol v rozpore s ust. § 566 ods. 1,2 O.z., ktoré ustanovenie prvostupňovým súdom bolo správne aplikované na úverové vzťahy založené zmluvami.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd odvoláciu námietku navrhovateľa, lebo pojednávania na okresnom súde sa odporca osobne zúčastnil dňa 13.4.2012, kedy potvrdil, že navrhovateľ mu poskytol dva úvery na spotrebný tovar a jednu kreditnú kartu, z ktorej čerpal.

Ak navrhovateľ ako dodávateľ v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti uplatňuje voči odporcovi ako spotrebiteľovi neoprávnené nároky - v rozpore s platnými zákonnými podmienkami poskytovania spotrebiteľských úverov zo štandardných formulárových zmlúv, ktorých obsah odporca nemohol ovplyvniť, je takýto postup evidentne na úkor čestnosti, morálky aj konaním v rozpore s dobrými mravmi, čomu súd nesmie poskytnúť ochranu (§ 3 ods. 1, § 39 O.z.).

Odvolací súd dospel po preskúmaní veci k záveru, že odvolanie navrhovateľa nebolo dôvodné a preto rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1/2/ O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania nebolo rozhodnuté, lebo neúspešnému navrhovateľovi nárok nevznikol a odporcom právo na ich náhradu postupom podľa ust. § 151 ods. 1/ O.s.p. nebolo uplatnené.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov X:X.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.